

[Skatteministeren]

ikke forhindrer, at posen anvendes som erstatning for almindelige bæreposer.

Efter nævnets opfattelse er posen ikke af tilstrækkelig størrelse og/eller form til at kunne betragtes som en ikke afgiftspligtig affaldssæk.«

Spm. nr. S 1732

Til *skatteministeren* (26/7 94) af:

Kirkegaard (KF):

»Agter ministeren at tage initiativ til udarbejdelse af præcise regler for, hvilke plasticposer eller plasticsække der skal belægges med afgift, og hvilke der er fritaget for afgift?«

Begrundelse

Momsnævnet har på et møde den 31. maj 1994 på baggrund af en konkret sag rejst af firmaet CC & CO, Holstebro, truffet afgørelse om, at en affaldssæk af plast i størrelsen 77 x 104 cm forsynet med snorelukning er fritaget for afgift, hvorimod en tilsvarende pose eller sæk i størrelsen 54 x 64 cm er afgiftspligtig.

Virksomheden har imidlertid forgæves efterlyst præcise regler for, hvilke poser der er afgiftspligtige, og hvilke ikke. Denne usikkerhed om retstilstanden er naturligvis utilfredsstillende for virksomhederne, men må også være uhensigtsmæssig for myndighederne, når de skal vejlede virksomhederne.

Svar (3/8 94):

Skatteministeren (Stavad):

Afgiften på poser er opbygget som en traditionel punktafgift. Det vil bl.a. sige, at Momsnævnet har den endelige administrative afgørelse af spørgsmålet, om der skal betales afgift af en konkret pose, ligesom det er tilfældet for andre punktafgiftspligtige varer som f.eks. øl, vin, is eller chokolade.

Baggrunden for denne ordning er, at det i loven vil være særdeles vanskeligt i alle detaljer at beskrive det afgiftspligtige vareområde, herunder tage højde for udviklingen af nye varer.

Med de afgørelser, der allerede er truffet, og som vil blive truffet i den kommende tid, forventer jeg, at den usikkerhed, der måtte være for virksomhederne, vil forsvinde, som det har været tilfældet, når der er blevet indført afgift på andre vareområder.

Spm. nr. S 1359

Til *udenrigsministeren* (31/5 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren redegøre for regeringens initiativer i anledning af det konstaterede misbrug af EU's midler i forbindelse med strukturstøtten til de fem nye tyske delstater og Østberlin?«

Begrundelse

Den 13. marts 1991 godkendte Kommissionen en Fællesskabsstøtteramme, som betød, at 3 mia. ecu blev stillet til rådighed for de fem nye tyske delstater og Østberlin i struktur-fondsstøtte.

Desværre kan EU's Revisionsret i sin årsberetning for 1992 konstatere et graverende misbrug af disse ordninger. Om alene en af støttegrupperne skriver Revisionsretten bl.a., at der kun kunne fremlægges meget lidt af den dokumentation, der skulle underbygge ansøgninger og udbetalinger.

Kontoudtog og hele sagsakter kunne ikke fremlægges, betalingsbilag var ikke disponible, en række anmeldelser manglede, og der var begået adskillige regnefejl, som systematisk var til gunst for ansøgerne.

På grundlag af disse graverende forhold konstaterede retten, at kun ca. 1 mio. ecu af det oprindelige 1992-tilskud på 23,1 mio. ecu inden for alene denne afgrænsede gruppe kan forsvares. På trods af at retten således konstaterede, at store beløb er udbetalt på uberettiget grundlag, ser det på ingen måde ud til, at Kommissionen søger midlerne tilbagebetalt.

Spørgeren ønsker derfor at få klarlagt, hvad regeringen har gjort på baggrund af disse forhold, og hvad regeringen agter at gøre.

Svar (13/6 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Revisionsretten har foretaget en undersøgelse (7.28-7.53) af en del af de midler, der blev tildelt Sachsen-Anhalt med henblik på at støtte udviklingen af de menneskelige ressourcer inden for den såkaldte Fællesskabsstøtteramme (FSR), i henhold til hvilken 3 mia. ecu i struktur-fondsstøtte blev stillet til rådighed for de fem nye tyske delstater og Østberlin over en periode på tre år (1991-93). Revisionsretten vurderer, at delstaten har haft en række problemer,